

Bilag t. Forfl. t. L. om Fiskeriet i Farvandet mellem Danmark og Sverig.

Dresund, regnet fra Kullen—Gibbjergshoved mod Nord til Falsterbo—Stevns mod Syd, samt af

Østersøen Farvandet langs den svenske Kyst fra Falsterbo til Simbrishamn, saa vel som omkring Bornholm og Kristiansø.

Dog skal det være danske Fiskere tilladt at drive Fiskeri indtil en Afstand af $\frac{3}{4}$ geografisk Mil uden for en ret Linie, draget fra Hallands Väderø Fyr til Lyø Fyr, ligesom det ogsaa skal være svenske Fiskere tilladt at drive Fiskeri ved Den Anholt i samme Afstand fra denne Øs Kyster.

Art. II.

I Dresund skal Fiskeriet overalt være fælles for begge Landes Underaatter, dog med den Indskrænkning, at der ikke inden for et Dyb af 4 Favne ved Kysterne af Sundet hver for sig maa drives andet Fiskeri af det andet Lands Underaatter end Sildefiskeri med Garn. Ligeledes skal ved Bornholms og Kristiansø's Kyster og ved den svenske Kyst fra Falsterbo til Simbrishamn, Sildefiskeriet med Drivgarn være fælles for begge Landes Underaatter.

Kyst- og Fiskeriejere forbeholdes de særlige Rettigheder, som ifølge deres Lands Love og Bestemmelser maatte tilkomme dem.

Art. III.

Saa vel i Dresund som paa de ifølge Art. I. hvert Land forbeholdte Fiskeomraader, skal det være begge Landes Fiskere tilladt at færdes frit og at ankre, naar der ikke derved sker Indgrib i særskilte Rettigheder, og naar de gældende Toldforskrifter og andre lignende Bestemmelser overholdes.

Art. IV.

Ved Fiskeriet's Udøvelse skulle begge Landes Fiskere iagttage, at naar nogen har indtaget en Fiskeplads og behørigt afmærket sit Redskab, maa han ikke, saa længe han har sit Redskab behørigt afmærket og benytter det til sit Fiskeri, fortrænges fra Stedet eller forulempes i sit Fiskeri af andre Fiskere.

Sættes eller driver Fiskeredskab i anden Mands behørigt afmærkede Redskab, eller drages Vaad saaledes, at behørigt afmærket Redskab skades, skal Ejeren af dette have Ret til Erstatning af den, som har tilføjet ham saadan Skade, saafremt Skaden ikke er forarsaget ved Nødtilstand eller utilregnelig Narfsag.

For at et Redskab kan anses for behørigt afmærket, skulle følgende Regler være iagttagne:

1. Bundgarn, Malestader, Rejeruser, Lakssegarn og deslige Redskaber, som ere fastgjorte til Pæle, skulle paa Hovedpælen eller den hderste Pæl være forsynede med et mørkt Flag, som rager mindst 5 Fod over Vandet.
2. Ruser, som ikke ere fastgjorte til Pæle, skulle, naar de sættes spredte, afmærkes hver for sig med en opretstaaende Stage uden Topbetegnelse, som rager mindst 4 Fod over Vandet. Sættes Ruserne i Række, kan Afmærkningen indskrænktes til een saadan Stage for de to hderste Ruser i Rækken og en Bøje eller mindre Stage for hver af de øvrige Ruser.
Tejnere skulle afmærkes med en svømmende Træflods.
3. Andet faststaaende Redskab, hvad enten det er bundsat eller flydende, skal afmærkes for hver Ende af Lænken med en Stage med eller uden Tønde, hvis Top rager mindst 4 Fod over Vandet og mærkes med et Flag, 1 Fod i Jirkant, for den Ende af Lænken, der staar i Kompassets østlige Halvcirkel (fra Nord gennem Ost til Syd), samt to trekantede, 1 Fod lange, Flag for den Ende, som staar i Kompassets vestlige Halvcirkel (fra Syd gennem Vest til Nord). Mellem disse Mærker skal anbringes en mindre Stage uden Topbetegnelse eller en Bøje for mindst hver 300 Favne.